

Akademia Nauk Stosowanych w Nowym Sączu			
Teoretyczne i technologiczne podstawy multimediów – laboratorium			
Temat: Kodowanie algorytmem LZW.			L2
Nazwisko i imię: Szczepanek Piotr		Ocena sprawozdania	Zaliczenie:
Data wykonania ćwiczenia: 08.11.2022		Grupa: L2	

Lempel-Ziv-Welch, LZW – metoda strumieniowej bezstratnej kompresji słownikowej, będąca modyfikacją metody LZ78.

Metoda LZW jest względnie łatwa do zaprogramowania, daje bardzo dobre rezultaty. Wykorzystywana jest m.in. w programach ARC, PAK i UNIX-owym compress, w formacie zapisu grafiki GIF, w formatach PDF i PostScript (filtry kodujące fragmenty dokumentu) oraz w modemach (V.42bis). LZW było przez pewien czas algorytmem objętym patentem, co było przyczyną podjęcia prac nad nowym algorytmem kompresji obrazów, które zaowocowały powstaniem formatu PNG.

LZW - to także rozszerzenie do programu LHA i algorytmu bezstratnej kompresji danych stworzony przez Haruyasu Yoshizakiego. Inne rozszerzenia: .LHW .LZH .LZS

```

1  #include <iostream>
2  #include <string>
3  #include <vector>
4  #include <unordered_map>
5  #include <fstream>
6  using namespace std;
7
8  vector<int> kodowanie(string s1)
9  {
10     cout << "Kodowanie\n";
11     unordered_map<string, int> table;
12     for (int i = 0; i <= 255; i++) {
13         string ch = "";
14         ch += char(i);
15         table[ch] = i;
16     }
17
18     string p = "", c = "";
19     p += s[0];
20     int code = 256;
21     vector<int> output_code;
22
23     cout << "Sl.podst\tsl.pelny\tKodowanie\n";
24     for (int i = 0; i < s1.length(); i++) {
25         if (i != s1.length() - 1)
26             c += s[i + 1];
27         if (table.find(p + c) != table.end()) {
28             p = p + c;
29         }
30         else {
31             cout << p << "\t" << table[p] << "\t\t"
32                  << p + c << "\t" << code << endl;
33             output_code.push_back(table[p]);
34             table[p + c] = code;
35             code++;
36             p = c;
37         }
38         c = "";
39     }
40     cout << p << "\t" << table[p] << endl;
41     output_code.push_back(table[p]);
42     ofstream zapis("wynik.txt");
43     for (int i = 0; i < output_code.size(); i++) {
44         zapis << code << "\t" << i << " ";
45         if (i % 10 == 9)
46             zapis << endl;
47     }
48     zapis.close(); //zapis pliku - zamkniecie
49 }
50
51 void dekodowanie(vector<int> op)
52 {
53     cout << "nDekodowanie\n";
54     unordered_map<int, string> table;
55     for (int i = 0; i <= 255; i++) {
56         string ch = "";
57         ch += char(i);
58         table[i] = ch;
59     }
60     int old = op[0], n;
61     string s = table[old];
62     string c = "";
63     c += s[0];
64     cout << s;
65     int count = 256;
66     for (int i = 0; i < op.size() - 1; i++) {
67         n = op[i + 1];
68         if (table.find(n) == table.end()) {
69             s = table[old];
70             s = s + c;
71         }
72         else {
73             s = table[n];
74         }
75         cout << s;
76         c = "";
77         c += s[0];
78         table[count] = table[old] + c;
79         count++;
80         old = n;
81     }
82 }
83
84 int main()
85 {
86     string s;
87     cout << "Podaj swój tekst do zakodowania: ";
88     cin >> s;
89     vector<int> output_code = kodowanie(s);
90     cout << "Zakodowana postać: ";
91     for (int i = 0; i < output_code.size(); i++) {
92         cout << output_code[i] << " ";
93     }
94     cout << endl;
95     dekodowanie(output_code);
96
97     return 0;
98 }

```

Rysunek 1 Kod programu

```
Konsola debugowania programu Microsoft Visual Studio
Podaj swój tekst do zakodowania: wabbawabba
Kodowanie
Sl.podst      Sl.pełny      Kodowanie
w      119      wa      256
a      97      ab      257
b      98      bb      258
b      98      ba      259
a      97      aw      260
wa      256      wab      261
bb      258      bba      262
a      97
Zakodowana postać: 119 97 98 98 97 256 258 97
Dekodowanie
wabbawabba
```

Rysunek 2 Działanie programu

```
wynik.txt ...
Plik Edycja Format Widok Pomoc
119. w
97. a
98. b
98. b
97. a
256. wa
258. bb
97. a
256. wa
257. ab
258. bb
259. ba
260. aw
261. wab
262. bba
```

Rysunek 3 Wynik działania zapisu do pliku.

Jak działa powyższy program?

Tworzenie słownika.

- Budujemy słownik podstawowy – każdy znak padający w wiadomości umieszczamy w słowniku najlepiej w kolejności alfabetycznej. W powyższym przykładzie padają tylko trzy litery.
- Teraz przystępujemy do właściwego algorytmu. Do zmiennej c przypisujemy pierwszy znak wiadomości.
- Dla i od 1 do n-1 gdzie n to długość wiadomości: do zmiennej s przypisujemy kolejny znak wiadomości.
- Jeżeli ciąg c + s znajduje się w słowniku do c przypisujemy c + s.

- Jeżeli $c + s$ nie ma w słowniku dodajemy $c + s$ do słownika, zapisujemy indeks c . Następnie do c przypisujemy s .
- Jeżeli $i < n$ wracamy do punktu 3. W przeciwnym razie zapamiętujemy indeks aktualnej wartości c w słowniku.